

[Lone Dybkjær]

med de internationale diskussioner nu i højere grad indgå ordet »etablering«, end det har gjort før. Det har jo stort set været sådan, at man har regnet med den nationale selvstændighed på disse felter, men det mener jeg ikke holder. Ordet »etablering« skal i virkeligheden indgå på linje med alle de reguleringsbestemmelser, som vi i øvrigt indfører.

Så vil jeg godt som slutbemærkning sige, at jeg synes, det er meget vigtigt, at vi også i forbindelse med det internationale samarbejde kigger på de internationale organisationer, som vi under den ene, anden eller tredje form bevilger penge til. Her kunne man godt nævne en enkelt i øvrigt på nogle punkter i hvert fald udmærket institution som World Bank og så spørge sig selv om, hvor meget økologisk, miljømæssig ekspertise en sådan institution egentlig har. Jeg har fået nogle katastrofalt lave tal oplyst, og de er så lave, at jeg ikke vil være bekendt at nævne dem, for de kan næsten ikke være rigtige.

Jeg synes i virkeligheden, at vi burde bede ministeren om at undersøge, hvad der i nogle af alle de institutioner, som Danmark bidrager til – World Bank og en hel masse af de andre – egentlig er ansat af økologisk ekspertise. Er vi sikre på, at vi får varetaget de miljømæssige synspunkter særlig godt i disse institutioner? Min mistanke er, at der ikke er ret mange ansatte, og derfor synes jeg godt, man kunne opfordre til, at vi fik nogle flere miljøpersoner ansat i nogle af de institutioner, der i øvrigt varetager økonomiske interesser.

Men udgangspunktet for arbejdet skal være – det skal være min sidste bemærkning – at det handler ikke blot om at prioritere indsatsen dér, hvor det gavner det hjemlige miljø mest. Det drejer sig om at prioritere dér, hvor der virkelig er tale om risiko for den globale overlevelse, og de to ting behøver ikke at være sammenfaldende. Er de sammenfaldende, er det fint, men de behøver ikke at være sammenhængende, og dér er det jordklodens overlevelse, vi skal prioritere, ikke vores egen.

Addi Andersen (CD):

At det er vigtigt, at miljøarbejdet foregår i et så bredt forum som muligt, er vi alle klar over, og Danmark har da også gjort sin

indflydelse gældende alle de steder, vi har kunnet komme til orde.

Uden et samarbejde med alle dele af verden kan det ikke lade sig gøre at nå et optimalt resultat, og vi har kun én jordklode. Vi kan i Danmark etablere alle de miljøforbedrende foranstaltninger, vi vil. Det har bare ingen helt afgørende effekt, hvis ikke andre lande er villige til at yde en tilsvarende indsats.

Vi skal selvfølgelig ikke af den grund sidde med hænderne i skødet, men vise os som et foregangsland på miljøområdet. Det er vi da også stærkt på vej til gennem den af miljøministeren udarbejdede handlingsplan. Hvis Danmark går forrest i arbejdet for et bedre miljø, vil vi have en større chance for at blive hørt af andre.

Jeg er helt sikker på, at Danmarks bestræbelser vil blive fulgt med stor opmærksomhed af omverdenen, og det vil sikkert blive hilst med tilfredshed, hvis det lykkes for os selv at forringe landbrugets og industriens konkurrenceevne over for udlandet med mere eller mindre gennemtænkte lovforslag. Det eneste, vi så må håbe på, er, at det hjælper på forureningen.

Der bliver taget initiativer fra mange sider for at formidle et samarbejde mellem landene på miljøområdet. Samarbejdet mellem de nordiske lande er en vigtig del af mønstret, for vi har jo sammenfaldende interesser.

Også inden for De Europæiske Fællesskaber er der store muligheder for påvirkning, og som medlem har Danmarks ord større vægt, end hvis vi stod udenfor.

Det er også værd at bemærke, at ethvert land har lov til at indføre strengere regler, end tilfældet er i EF, hvis det kan dokumenteres, at det er påkrævet.

I Vesttyskland er de længere end Danmark, når det gælder nedsættelse af forureningen fra biler. Alle nye biler er forsynet med katalysatorer. De er ikke belagt med afgifter, og biler, påmonteret disse katalysatorer, fik tilladelse til at køre, da der for nylig var kørselsforbud i forbindelse med smog over Tyskland.

Centrum-Demokraterne er helt sikker på, at Vesteuropa er sig sit ansvar bevidst og vil sætte alt ind på at få nedbragt forureningen af havene og luften, da det er i alles interesse. Vi har også tiltro til, at landene i Østeuropa efterhånden vil indse nødvendigheden af